

URZĄD MIASTA STOŁECZNEGO WARSZAWY
Biuro Stołecznego Konserwatora Zabytków

ul. Nowy Świat 18/20, 00-373 Warszawa, tel. 22 443 36 40, 22 443 36 41, 22 443 36 77, faks 22 443 36 42
zabytki@um.warszawa.pl, www.um.warszawa.pl

Warszawa, 8 marca 2013 r.

I.dz. KZ-OZ.410.3.2013.AWO

Pan Rafał Nadolny
Mazowiecki Wojewódzki Konserwator Zabytków
Ul. Nowy Świat 18/20, 00-373 Warszawa

W odpowiedzi na pismo z dn. 5 marca 2013 r., data wpływu 5 marca 2013 r. z załączonym sprawozdaniem z dn. 28 lutego 2013 r. z kontroli Stołecznego Konserwatora Zabytków przeprowadzonej w dniach 13 lutego 2013 r. do 27 lutego 2013 r., w zakresie postępowań administracyjnych i prowadzonych prac w Ogrodzie Krasińskich w Warszawie, w załączeniu przedstawiam umotywowane uwagi i zastrzeżenia stanowiące stanowisko Stołecznego Konserwatora Zabytków do ww. sprawozdania.

STOŁECZNY KONSERWATOR ZABYTKÓW

Piotr Brabander

Do wiadomości:

1. Pan Jacek Kozłowski, Wojewoda Mazowiecki.
- ② Pan Piotr Żuchowski, Sekretarz Stanu w Ministerstwie Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Generalny Konserwator Zabytków.

**Stanowisko do „Sprawozdania z kontroli uproszczonej Stołecznego
Konserwatora Zabytków przeprowadzonej w dniu 13 lutego 2013 r. do 27 lutego
2013 r.” - dalej zwanego „sprawozdaniem”.**

Stołeczny Konserwator Zabytków przyjmuje przekazane uwagi i zalecenia zawarte w sprawozdaniu z kontroli uproszczonej Stołecznego Konserwatora Zabytków dotyczącej prowadzonych prac w Ogrodzie Krasińskich. Należy podkreślić, że w sprawozdaniu komisja stwierdziła, że „wydane decyzje posiadają co prawda błędy proceduralne, jednakże w stopniu nie posiadającym wpływu na przedmiot rozstrzygnięcia” (s. 44), „w ocenie komisji nie jest zasadne wstrzymywanie dalszych robót/prac związanych z rewaloryzacją parku” (s.47), jednocześnie komisja przedstawiła zalecenie „aby w trakcie dalszych czynności inwestycyjnych organ konserwatorski podjął monitoring realizowanych robót”(s.47). Stołeczny Konserwator Zabytków – dalej zwanym SKZ, przyjął zalecenie komisji dotyczące monitorowania dalszych działań prowadzonych na terenie Ogrodu Krasińskich i wydał stosowne polecenie pracownikom Zespołu Zabytkowych Zespołów Zieleni dokumentowania monitoringu w formie pisemnej. Jednocześnie zwracam uwagę na to, że podczas przeprowadzonych oględzin w Ogrodzie Krasińskich w dniu 18.02.2013 r., komisja stwierdziła, że pnie pozostawionych drzew w granicach inwestycji są zabezpieczone, brak jest widocznych uszkodzeń.

Niemniej jednak, pragnę przedstawić stanowisko wobec ustaleń komisji kontrolnej.

UWAGI OGÓLNE:

1. Nieprawdziwy jest zarzut nieprzedstawienia komisji wszystkich dokumentów. Wszystkie oryginały akt sprawy zostały przedstawione komisji (sprawozdanie s. 7). Również przekazano komisji kopie tych dokumentów, o które komisja występowała do SKZ (sprawozdanie s. 7-8). Kopie dokumentów przekazano w wersji papierowej potwierdzonej za zgodność z oryginałem oraz kompletny projekt i wytyczne KOBIDZ-u przekazano na płycie CD.
2. Odnosnie do zarzutu o istnieniu w decyzjach wad proceduralnych, wyjaśniam, że komisja skontrolowała 9 aktów prawnych (1 postanowienie, 8 decyzji). W dwóch dokumentach pojawiły się błędy formalne, w tym, w postanowieniu nie wskazano jedynie na konkretny punkt porozumienia. Ponadto wyjaśniam, że zgodnie z zawartym porozumieniem pomiędzy Prezydentem m.st. Warszawy a Wojewodą Mazowieckim, SKZ przekazuje na bieżąco Mazowieckiemu Wojewódzkiemu Konserwatorowi Zabytków – dalej zwany MWKZ, wszystkie wydawane decyzje oraz zalecenia konserwatorskie. W związku z tym, po otrzymaniu decyzji dotyczących zezwolenia na usunięcie drzew z terenu Ogrodu Krasińskich, MWKZ miał możliwość już w grudniu 2012 r. przekazania swoich uwag dotyczących ewentualnych braków w decyzjach, wykazanych obecnie przez kontrolę.
3. Odnosnie do zarzutu dotyczącego braku wyczerpujących uzasadnień wyjaśniam, że wszystkie decyzje i postanowienie były wydawane na rzecz jednej strony i zgodne z jej żądaniami, a zatem nie wymagały w ogóle uzasadnienia stosownie do art.107 § 4 Kpa. Jednakże uzasadnienia były zamieszczone w decyzjach i postanowieniu, odzwierciedlały stan faktyczny, a zatem niezrozumiałą jest zarzut, że nie zamieszczono w decyzjach informacji o odstąpieniu od uzasadnienia i nie przywołano podstawy prawnej umożliwiającej zastosowanie tej instytucji.

4. Odnosnie do rzekomo niewłaściwie zastosowanej „instytucji decyzji warunkowej” tj. ustalania terminów usuwania drzew wcześniejszych niż terminów nasadzeń zastępczych, należy stwierdzić, że teza ta jest sprzeczna z orzecznictwem Generalnego Konserwatora Zabytków. Określenie takiego trybu postępowania jako „*obarczonego istotną wadą*” jest wyłącznie subiektywną interpretacją przepisów ustawy o ochronie przyrody przez komisję. Komisja nie powołała się przy tym na żaden przepis prawa, ani na orzecznictwo w tym zakresie. Należy przy tym dodać, że przyjęty sposób rozstrzygnięcia ww. kwestii przez SKZ znalazł potwierdzenie w orzecznictwie Generalnego Konserwatora Zabytków. Przykładami tego są:

- decyzja Generalnego Konserwatora Zabytków z dnia 4.10.2011 r., l.dz. DOZ-OAiK-6700/709/11(MT/84/11) utrzymująca w mocy decyzję SKZ zezwalającą na usunięcie drzewa z Al. Ujazdowskich i zastąpienie go innym drzewem;

- decyzja Generalnego Konserwatora Zabytków z dnia 7.11.2011 r., l. dz. DOZ-OAiK-6700/184/11 (KS) utrzymująca w mocy decyzję SKZ na usunięcie drzew w ulicy Finlandzkiej i zastąpienie ich innymi drzewami;

- decyzja Generalnego Konserwatora Zabytków z dnia 12.03.2012 l.dz. DOZ-OAiK-6700/79/12(KS) zmieniająca ww. własną decyzję z dnia 7.11.2011 r.

W wyżej wymienionych, utrzymanych w mocy decyzjach SKZ, termin usunięcia drzew był wcześniejszy niż termin wykonania nasadzeń. Natomiast w decyzji z dnia 12.03.2012 r. Generalny Konserwator Zabytków sam wskazał nowy termin usunięcia drzew, wcześniejszy niż termin nasadzenia nowych drzew.

5. Teza o rzekomym braku odpowiednich dokumentów potwierdzających praktykę zawodową wykonawców prac i osób kierujących nimi jest całkowicie subiektywna i nie poparta żadnymi dowodami.

W rozporządzeniu Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 27.07.2011 r., (a nie Ministra Kultury jak wskazano w sprawozdaniu), nie określono sposobu potwierdzania praktyki zawodowej przez osoby uprawnione do wykonywania różnych działań przy zabytkach, wskazano jedynie na konieczność posiadania takiej praktyki. Sposób potwierdzania tej praktyki pozostawiono zatem do uznania organom ochrony zabytków. Na ten problem zwracał uwagę Wielkopolski Wojewódzki Konserwator Zabytków działający w imieniu wojewódzkich konserwatorów zabytków, w piśmie z dnia 13 września 2011 r. l.dz. WN-4150-4802/11 skierowanym do Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Z odpowiedzi tego organu z dn. 3 października 2011 r. l.dz. DOZ-DJ-072/2/11; DOZ 5014/11 wynika, że „*nabycie stosownej praktyki zawodowej uprawniającej do prowadzenia prac konserwatorskich, prac restauratorskich, badań konserwatorskich, badań architektonicznych i badań archeologicznych, a także kierowania robotami budowlanymi i wykonywania nadzoru inwestorskiego potwierdzać mogą wszelkie dokumenty, z których wynika zakres i czas odbycia praktyki.*” Należy zauważyć, że stwierdzenie komisji iż oświadczenia danych osób o posiadaniu praktyki nie mogą stanowić prawidłowego dokumentu, jest wyłącznie subiektywnym przekonaniem jej członków, nie opartym na żadnym przepisie prawa. Gdyby przyjąć ww pogląd komisji, należałoby wzywać dane osoby do przedłożenia odpowiednich dokumentów w trybie art.64 § 2 Kpa. Przepis ten mówi, że „*jeżeli podanie nie czyni zadość innym wymaganiom ustalonym w przepisach prawa, należy wezwać wnoszącego do usunięcia braków*”. Nie ma przepisu prawa, który ustalałby wymóg przedkładania konkretnych dokumentów potwierdzających praktykę, a zatem w przypadku złożenia wniosku o wydanie pozwolenia np. wraz z oświadczeniem o posiadaniu praktyki nie można byłoby wskazać niezgodności takiego oświadczenia z przepisami prawa. Ponadto trzeba tu przytoczyć art. 75 § 1

i 2 Kpa, zgodnie z którymi „Jako dowód należy dopuścić wszystko, co może przyczynić się do wyjaśnienia sprawy, a nie jest sprzeczne z prawem. Jeżeli przepis prawa nie wymaga urzędowego potwierdzenia określonych faktów lub stanu prawnego w drodze zaświadczenia właściwego organu administracji, organ odbiera od strony, na jej wniosek, oświadczenie złożone pod rygorem odpowiedzialności za fałszywe zeznania.”

Należy także przytoczyć treść art. 77 §4 Kpa „Fakty powszechnie znane oraz fakty znane organowi z urzędu nie wymagają dowodu.” Istotne jest, że dwie osoby wskazane w decyzji, które złożyły oświadczenie o posiadaniu praktyki, są dobrze znane SKZ z urzędu. Wykonywały one i kierowały wieloma pracami przy zabytkach, a zatem SKZ miał możliwość zapoznać się z tymi pracami i ocenić osobiście ich poziom. Ponadto zgodnie z art.220 §1 Kpa organ administracji publicznej nie może żądać oświadczenia na potwierdzenia faktów, jeżeli znane są one organowi z urzędu lub możliwe są do ustalenia przez organ na podstawie posiadanych przez niego ewidencji, rejestrów lub innych danych. Poza tym, w myśl art. 220 §2 Kpa, nawet przy żądaniu od strony oświadczenia na potwierdzenie faktów, organ administracji publicznej jest obowiązany wskazać przepis prawa wymagający takiego oświadczenia. Oznacza to, że przy żądaniu od strony jakichkolwiek dokumentów, konieczne jest wskazanie przepisów prawnych do takiego działania. Jak wskazano wyżej Rozporządzenie MKiDN z 2011 r. takich przepisów nie zawiera. Trzeba podkreślić, że w postępowaniach odwoławczych Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego nigdy nie kwestionował dokumentów poświadczających kwalifikacje zawodowe osób wskazanych w decyzjach SKZ.

6. Odnośnie zarzutu przekroczenia terminów wydania decyzji, wyjaśniam, że na 9 wydanych aktów prawnych komisja ustaliła rzekome przekroczenie terminu decyzji w 3 przypadkach: decyzja nr 859Z/12 (data wydania 26.11.2012 r.) 866Z/12 (data wydania 5.12.2012 r.), 861Z/12 (data wydania 27.11.2012 r.). Komisja stwierdziła, że wniosek, na podstawie którego wydano ww. decyzje, wpłynął 8.10.2012 r. Ustalenie to jest nieprawdziwe, ponieważ wniosek ten wpłynął do SKZ w dniu 10.10.2012 r., o czym świadczy data na stemplu, widniejąca na oryginale wniosku. Zarzut dotyczący przekroczenia terminów wydania tych decyzji jest całkowicie nietrafny, wobec brzmienia art. 35 § 3, który mówi o terminie jednego miesiąca, a w sprawie szczególnie skomplikowanej w terminie dwóch miesięcy. O skomplikowaniu sprawy świadczy fakt, że na jeden wniosek z 10.10.2012 r. wydano aż 6 decyzji obejmujących 309 szt. drzew i 107 grup krzewów. Ostatnią decyzję z tego wniosku wydano 05.12.2012 r. co oznacza, że nie przekroczono ustawowego terminu.
7. Odnośnie do zarzutu braku zwrotnych potwierdzeń odbioru decyzji należy wyjaśnić, że ustalenie to jest nieprawdziwe, ponieważ wszystkie potwierdzenia odbioru decyzji były do dyspozycji komisji w czasie kontroli i nadal przechowywane są w oryginalnych aktach spraw.
8. Odnośnie do zarzutu braku „monitorowania przez SKZ” usuwania drzew i krzewów w Ogrodzie Krasińskich należy stwierdzić, że pracownicy Zespołu Zabytkowych Zespołów Zieleni wielokrotnie dokonywali inspekcji tego terenu, podczas prowadzonych prac. Informacja w tym zakresie została przekazana ustnie komisji podczas kontroli. Brak dokumentów potwierdzających te czynności, wynika z faktu, iż pracownicy nie stwierdzili żadnych uchybień w prowadzonych pracach, a zatem wykonywanie każdorazowo notatki służbowej byłoby zbędnym zabiegiem biurokratycznym. Niemniej jednak, biorąc pod uwagę zalecenie komisji, dotyczące monitoringu, SKZ polecił pracownikom każdorazowe dokumentowanie inspekcji tego obiektu, na dalszych etapach realizacji projektu. Dodatkowo należy podkreślić, że inwestorem tych prac jest jednostka Urzędu m. st. Warszawy – Zarząd Terenów

Publicznych, z którą SKZ współpracuje na bieżąco od wielu lat. Osoby zatrudnione przy tej inwestycji są znane SKZ jako fachowcy posiadający duże doświadczenie w tego typu pracach. Z tego również powodu SKZ nie widział konieczności nałożenia na inwestora obowiązków określonych w § 14 ust. 2 rozporządzenia MKiDN z 2011 r.

Ponadto trzeba podkreślić, że nałożenie na inwestora dodatkowych obowiązków musi być należycie uzasadnione, a uzasadnieniem tym nie może być wyłącznie „szczególnie skomplikowany i złożony program prac” (sprawozdanie s.43). Nie można też uznać, że zastosowanie procedury §14 ust. 2 umożliwiłoby właściwy nadzór nad pracami, ponieważ w przypadku stwierdzenia potencjalnego zagrożenia dla tego zabytku, SKZ ma możliwość przeprowadzenia kontroli na podstawie art. 38 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.

9. Brak zawiadomienia o terminie przeprowadzenia oględzin. Termin wszystkich oględzin był na bieżąco ustalany telefonicznie z inwestorem. Przepis art. 12 Kpa mówi, że „organy administracji publicznej powinny działać w sprawie wnikliwie i szybko, posługując się możliwie najprostszymi środkami prowadzącymi do jej załatwienia”. Zgodnie z art. 12 Kpa telefoniczne umówienie się na oględziny było najprostszym środkiem załatwienia sprawy. Zarząd Terenów Publicznych był jedyną stroną postępowania, więc poprzez telefoniczne zawiadomienie o terminie oględzin miał zapewniony czynny udział w tym stadium postępowania, zgodnie z art. 10 Kpa. Poprzez telefoniczne umówienie oględzin strona nie poniosła żadnej szkody.

UWAGI SZCZEGÓŁOWE:

10. Odnośnie do zarzutów dotyczących zaleceń konserwatorskich, wyjaśniam, że zalecenia konserwatorskie nie są wydawane w trybie administracyjnym. Zalecenia nie są orzeczeniem administracyjnym i nie muszą zawierać w swej treści podstawy prawnej do ich wydania. Odnośnie do zarzutu nie przedłożenia na potrzeby kontroli wcześniejszego pisma SKZ z dnia 1.08.2007 r., sygn. KZ-ZZ-MJA-0718-7,8,9-1-07, wyjaśniam że komisja nie prosiła o ww. pismo, a ponadto nie miało ono znaczenia dla realizowanego projektu.
11. Odnośnie do zarzutów dotyczących postanowienia nr 94 Z/12 należy wyjaśnić, że stwierdzenie, „iż głównym założeniem rewaloryzacji Ogrodu Krasińskich jest możliwe jak najwierniejsze odtworzenie kompozycji historycznej części ogrodu z przełomu XIX i XX wieku” wynika zarówno z wydanych wcześniej zaleceń konserwatorskich, jak i projektu, który jest zgodny z tymi zaleceniami, zatem zarzut komisji jest niezrozumiały.
12. Odnośnie do zarzutów dotyczących decyzji nr 740 Z/12
- a) Kwestia dokumentów potwierdzających praktykę została wyjaśniona w pkt. 5. uwag ogólnych. Nawiązując do tamtych wyjaśnień, należy wskazać, że część osób jest znana organowi z racji wykonywania lub nadzorowania prac przy zabytkach na terenie Warszawy i SKZ miał możliwość zapoznać się i ocenić osobiście poziom wykonywanych i kierowanych przez nich prac:
- p. Paulina Gajos – jako konserwator realizowała wiele prac przy zabytkach warszawskich, które uzyskały dotację z Rady Miasta Stołecznego Warszawy, co świadczy o wysokim poziomie jej prac i dobrej ocenie tych prac przez SKZ;
 - p. Zbigniew Binienda - kierujący robotami budowlanymi; kierował wielokrotnie robotami budowlanymi przy obiektach wpisanych do rejestru na terenie Warszawy;

- p. Seweryn Mańk - osoba wykonującą prace o charakterze technicznym przy zieleni, posiada odpowiednie wykształcenie. Należy wyjaśnić, że zarzut komisji kontrolnej dot. braku dokumentów potwierdzających praktykę nie ma pokrycia w obowiązujących przepisach prawa. Zgodnie z §23 ust. 2 przywołanego rozporządzenia Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, od osoby wykonującej prace o charakterze technicznym wymaga się albo ukończenia odpowiedniej szkoły zawodowej albo odbycia 12 miesięcznej praktyki zawodowej. Komisja stwierdziła, że w aktach sprawy znajduje się świadectwo ukończenia odpowiedniej szkoły, a zatem żądanie dodatkowo potwierdzenia przez tę osobę praktyki zawodowej byłoby przekroczeniem kompetencji SKZ;
 - p. Joanna Benderz – osoba wykonująca nadzór inwestorski. Odnośnie do zarzutu braku potwierdzenia praktyki zawodowej, należy wyjaśnić, że jest to osoba zatrudniona w Zarządzie Terenów Publicznych – jednostce m. st. Warszawy na stanowisku inspektora nadzoru ds. budowlanych. Fakt co najmniej dwuletniego nadzorowania przez nią prac przy zabytkach wpisanych do rejestru zabytków na terenie Warszawy jest znany Stołecznemu Konserwatorowi Zabytków z urzędu, a zatem ma tu zastosowanie ww. art. 77 §4 Kpa. Ponadto zgodnie z Rozporządzeniem MKiDN wymagane jest jedynie posiadanie praktyki natomiast nie ma przepisu prawnego, który nakazuje przedkładanie dokumentu potwierdzającego praktykę.
- b) Odnośnie do zarzutu braku w aktach sprawy przedłożonych do kontroli projektów wykonywanych prac wskazanych w rozstrzygnięciu decyzji nr 740 Z/12 lit. a-c, należy wyjaśnić, że oryginały wszystkich projektów były do dyspozycji komisji podczas kontroli (uwaga ogólna nr 1 stanowiska SKZ).
13. Odnośnie do zarzutów dotyczących decyzji nr 801 Z/12 wyjaśniam, że pomyłka dot. gatunku klonu wnioskowanego do usunięcia, podanego w inwentaryzacji i wniosku, jako klon jawor musiała zostać sprostowana, gdyż w przeciwnym razie nastąpiłoby świadome utrwalenie błędu. Korekta wniosku nastąpiła w protokole oględzin podpisanym przez przedstawiciela Wnioskodawcy. Oznacza to zgodę strony na zmianę jej wniosku w tej części. Zmiana wniosku w toku postępowania administracyjnego jest dopuszczalna w myśl przepisów Kpa. Nie można zatem zgodzić się z zarzutem, że w tej części decyzja jest niezgodna z wnioskiem.
14. Odnośnie do zarzutów dotyczących decyzji Nr 853 Z/12 informuję, że III pkt. rozstrzygnięcia dotyczył umorzenia postępowania w odniesieniu do 4 drzew. Zarzut dot. tego punktu nie pokrywa się ze stanem faktycznym. Pełne brzmienie przywołanego przez komisję kontrolną fragmentu uzasadnienia decyzji Nr 853 Z/12 z dnia 22.11.2012 (s.3) brzmi: „*W pkt. III rozstrzygnięcia zostało umorzone, jako bezprzedmiotowe, postępowanie w sprawie usunięcia czterech drzew, których nie odnaleziono w terenie (poz. III.1 rozstrzygnięcia) lub – jako drzewa w wieku poniżej 10 lat (poz. III 2,3 i 4 rozstrzygnięcia) – zgodnie z art. 83 ust.6 pkt 4 ustawy o ochronie przyrody, nie wymagają zezwolenia na usunięcie*”. Komisja błędnie przyjęła, że wszystkie 4 drzewa w stosunku do których postępowanie zostało umorzone nie zostały odnalezione w terenie. Natomiast z dalszej części zdania wynika jednoznacznie, że nie odnaleziono jednego drzewa, a 3 były w wieku poniżej 10 lat. Ponadto wyjaśniam, że co prawda w omawianej decyzji zezwolono na usunięcie 58 szt. drzew (81 pni), niemniej jednak w wyniku umorzenia postępowania w odniesieniu do 3 drzew (3 pnie) w wieku do lat 10, wnioskodawca mógł również je usunąć, co zrobił. Reasumując wnioskodawca miał prawo do usunięcia 61 drzew (84 pnie).

Na marginesie, w sprawozdaniu z kontroli (s. 31) komisja kontrolna podała niewłaściwą nazwę tego drzewa w brzmieniu „surminia bigoniowa”. Dendrologia W. Senety i J. Dolatowskiego (PWN, Warszawa 2008), s. 466 podaje nazwę właściwą: „surmia bignoniowa”.

Oдноśnie do zarzutu błędnego wyjaśnienia liczby drzew i pni przeznaczonych do usunięcia, wyjaśniam, że zacytowany w sprawozdaniu fragment wyjaśnień pochodzi z pisma Zarządu Terenów Publicznych z dnia 25.02.2013r. sygn. ZTP-III/631/MF/146/2527/13 a nie z pisma Stołecznego Konserwatora Zabytków z dnia 25.02.2013 r.

15. Oдноśnie do zarzutów dotyczących decyzji nr 859 Z/12 informuję, że decyzja ta została wydana w dniu 26.11.2012 r. a nie jak błędnie podano w sprawozdaniu - w dniu 26.11.2013 r. Oдноśnie do zarzutu dot. różnicy pomiędzy ilością pni w ww. decyzji a ilością pni usuniętych, wyjaśniam, że cytat zawarty w sprawozdaniu pochodzi z ww. pisma Zarządu Terenów Publicznych, a nie z pisma Stołecznego Konserwatora Zabytków.
16. Oдноśnie do zarzutów dotyczących decyzji nr 866 Z/12 informuję, że rozbieżności pomiędzy inwentaryzacją i gospodarką drzewostanem a decyzją, zostały wyjaśnione w piśmie SKZ z dnia 25.02.2013 r. sygn. KZ-ZZ.410.2.2013.MJA (1.MJA), które zostało przekazane kontrolującym w dn. 25.02.2013 r. Należy podkreślić, że w przypadku usuwania krzewów w decyzji wystarczające jest podanie powierzchni, z której usuwane są krzewy (art. 83 ust. 4 pkt.7 ustawy o ochronie przyrody), nawet w przypadku naliczania opłat za usunięcie, gatunek krzewu nie ma żadnego znaczenia (bowiem opłata naliczana jest od m² powierzchni). Tak więc nieumieszczenie w decyzji wykazu wszystkich gatunków krzewów, rosnących w żywopłocie, w tym inwazyjnych samosiewów, nie wpłynęło na rozstrzygnięcie decyzji.
17. Oдноśnie do zarzutów dotyczących decyzji nr 861Z/12, wyjaśniam, że umieszczenie w decyzji warunku poinformowania SKZ o terminie i miejscu nowych nasadzeń, który to warunek można nałożyć „w myśl § 14 ust. 2 ww. wymienionego rozporządzenia” wyjaśniam, że omawiana decyzja została wydana na podstawie ustawy o ochronie przyrody, a nie na podstawie art. 36 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami. Wskazane przez komisję rozporządzenie (prawdopodobnie chodzi o rozporządzenie MKiDN z 2011 r.) stosuje się wyłącznie do wydawania pozwoleń na podstawie art. 36 wspomnianej ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami i nie może być stosowane do innych ustaw, w tym przypadku ustawy o ochronie przyrody. Omawiane sformułowanie miało na celu jedynie przypomnienie wnioskodawcy o konieczności poinformowania go o terminie i miejscu nowych nasadzeń, ponieważ odroczone termin uiszczenia opłaty za usunięcie drzew na okres 3 lat. Dodatkowo, działanie takie miało na celu uwzględnienie słusznego interesu strony, tak aby nie poniosła ona szkody z powodu nieznamości prawa, stosownie do art. 7,8 i 9 Kpa. Należy zaznaczyć, że inwestor nie zakwestionował zasadności tego sformułowania w tej decyzji.

Oдноśnie do wyjaśnień dotyczących wycinki 6 drzew informuję, że cytat zawarty w sprawozdaniu pochodzi z pisma ZTP a nie z pisma SKZ.

18. Oдноśnie do zarzutów dotyczących decyzji nr 946Z/12, wyjaśniam, że stwierdzenie o zakwalifikowaniu drzewa „w załączonym protokole” do pielęgnacji jest nie prawdziwe. W protokole oględzin z dnia 14.12.2012 r. przedstawionym komisji, opisano wyłącznie stan drzewa klonu srebrzystego, nie zajmując żadnego stanowiska co do sposobu dalszego postępowania z nim. Stwierdzenie, że decyzja nie wyjaśnia pozwolenia na wycinkę drzewa jest nieprawdziwe, jak również

nieprawdziwe jest stwierdzenie o braku dokumentów uzasadniających zmianę kwalifikacji. W uzasadnieniu decyzji podano argumenty dla zezwolenia na usunięcie drzewa, spełniając tym samym wniosek strony.

19. Odnosnie do zarzutów dotyczących decyzji nr 223/2012 wyjaśniam, że cytat zawarty w sprawozdaniu dotyczący tej decyzji pochodzi z ww. pisma ZTP a nie z pisma SKZ. Dodatkowo wyjaśniam, że Przewodniczący komisji pismem z dnia 21.02.2013 r. wystąpił do SKZ o wyjaśnienie braku decyzji „223Z/12” (a nie decyzji nr 223/2012) wymienionej rzekomo w dzienniku budowy. Pismem z dnia 25.02.2013 r. SKZ wyjaśnił, że decyzja nr 223Z/12 Stołecznego Konserwatora Zabytków dotyczy usunięcia drzew z Cmentarza Bródzińskiego. Ponadto SKZ wskazał, że prawdopodobnie chodzi o decyzję nr 223/2012 Zarządu Dzielnicy Śródmieście dla terenu niewpisanego do rejestru zabytków.

Na marginesie należy stwierdzić, że wątpliwości budzi zmiana trybu, w jakim była przeprowadzona kontrola. W piśmie z dn. 13 lutego 2013 r. Mazowiecki Wojewódzki Konserwator Zabytków, zawiadomił o kontroli *doraźnej (...) na podstawie § 5 porozumienia z dn. 1 czerwca 2005 r. w sprawie powierzenia miastu stołecznemu Warszawie prowadzenia niektórych spraw z zakresu właściwości Wojewody Mazowieckiego, realizowanych przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków (...) i aneksów do tego porozumienia oraz § 12 ust. 1 regulaminu Organizacyjnego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków z dn. 18 kwietnia 2012 r.*

W § 12 regulaminu brak jest ust. 1, prawdopodobnie chodzi o pkt 1.

W myśl § 5 przywołanego porozumienia:

1. *Kontrolę nad prawidłowym wykonywaniem powierzonych porozumieniem zadań w imieniu Wojewody Mazowieckiego sprawuje Wojewódzki Konserwator Zabytków.*
2. *Kontroli dokonuje Wojewódzki Konserwator Zabytków lub upoważnieni przez niego pracownicy Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków.*
3. *Kontrole mogą być planowe (z odpowiednio wcześniejszym powiadomieniem) i doraźne (w ramach skarg na realizację zadań powierzonych porozumieniem, bez zachowania odpowiedniego terminu wcześniejszego powiadomienia). W przypadku kontroli planowych Wojewódzki Konserwator Zabytków co najmniej na 7 dni przed rozpoczęciem postępowania kontrolnego powiadamia pisemnie Stołecznego Konserwatora Zabytków o przedmiocie, zakresie i terminie kontroli.*
4. *W ramach realizacji kontroli, Wojewódzki Konserwator Zabytków lub działający z jego upoważnienia pracownicy Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków mają prawo wglądu do akt spraw załatwianych na podstawie porozumienia. Stołeczny Konserwator Zabytków zapewnia kontrolującym warunki niezbędne do przeprowadzenia kontroli, w szczególności niezwłocznie przedstawia żądane dokumenty i materiały oraz udziela ustnych lub pisemnych wyjaśnień.*
5. *Zasady sporządzania dokumentacji z kontroli:*
6. *z czynności kontrolnych kontrolujący sporządza protokół, którego jeden egzemplarz doręcza Stołecznemu Konserwatorowi Zabytków,*
7. *protokół kontroli zawiera opis stanu faktycznego stwierdzonego w toku kontroli, w tym ustalonych nieprawidłowości, z uwzględnieniem przyczyn ich powstania oraz ewentualnie osób za nie odpowiedzialnych,*
8. *protokół podpisują kontrolujący oraz Stołeczny Konserwator Zabytków lub upoważniona przez niego osoba, którzy mogą wnieść do protokołu umotywowane zastrzeżenia i uwagi,*
9. *w razie odmowy podpisania protokołu przez Stołecznego Konserwatora Zabytków lub upoważnioną przez niego osobę, kontrolujący czyni o tym wzmiankę w*

- protokóle, a odmawiający podpisu w terminie 7 dni przedstawia swoje pisemne uwagi Wojewódzkiemu Konserwatorowi Zabytków,
10. odmowa podpisania protokołu nie stanowi przeszkody do wydania zaleceń pokontrolnych.
 11. Wojewódzki Konserwator może, w razie potrzeby, wydać zalecenia pokontrolne i wyznaczyć tryb i termin ich wykonania.

Natomiast w piśmie z dn. 5 marca 2013 r. przekazującym sprawozdanie MWKZ wskazał, iż działa na podstawie art. 51 ust. 4, ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej (Dz. U. z 2011 r. nr 185, poz. 1092). Jednakże w sprawozdaniu na stronie 6 przywołany został § 5 ww. porozumienia mówiący o kontroli doraźnej, a na stronie 7 sprawozdania jest mowa o tym, iż kontrolę uproszczoną przeprowadzono zgodnie z zasadami i trybem przeprowadzenia kontroli, unormowanym ustawą z dnia 15 lipca 2011 r. o kontroli w administracji rządowej.

Wcześniejsze kontrole, które prowadził MWKZ, (np. kontrola przeprowadzana w okresie od 27 września 2010 r. do 19 kwietnia 2011 r., zakończona protokołem z dn. 14 maja 2012 r.) od początku do końca były prowadzone w trybie określonym w § 5 ww. porozumienia. Zgodnie z trybem kontroli określonym w porozumieniu, Stołeczny Konserwator Zabytków, ma 7 dni na ustosunkowanie się do protokołu z kontroli, a zgodnie z trybem kontroli określonym w ustawie, SKZ może przedstawić stanowisko do sprawozdania w ciągu 3 dni.

Ponadto w tekście sprawozdania przytaczane są 93 załączniki, które nie zostały dołączone, z wyjątkiem zał. nr 1, 2, 7-10 i zał. nr 17, oraz pism przewodnich przekazujących dokumenty komisji, co dodatkowo utrudniło szybkie ustosunkowanie się do przedstawionego sprawozdania.

STOLECZNY KONSERWATOR ZABYTKÓW

Piotr Brabander